

Наредили сждъ отъ първитъ съветници (кардинали) на папата. Повикали Галилея.

— Защо ти казвашъ, учишъ и пишешъ въ книгитъ си, че земята се върти? Твоето учение е противно на учението на старитъ философи и на закона Божи.

Галилей отговорилъ:

— Старитъ философи били много умни хора, но тѣ не сж имали телескопъ и не сж могли тѣй ясно да разгледатъ небеснитъ тѣла (звездитъ и планетитъ). Ако тѣ имаха телескопъ, щѣха да изнамѣрятъ сжщото, което и азъ откривамъ, а именно, че небеснитъ тѣла се въртятъ. Вие, казвате, че това учение било противно на закона Божи. Това не е вѣрно. Въ Божия законъ никжде не се казва, че земята стои неподвижна, че тя е центъръ на вселената. Обратно, Богъ е сътворилъ земята да се върти.

— Какъ така? изкрѣскалъ председателятъ на сжда, най-учениятъ католишки владика. Ако земята се върти, то ние, какъ стоимъ на нея? Нали ще паднемъ. Кжщи, камъне, добитъкъ — нали ще се съборятъ отъ нейната повърхность.

— Нито ние, нито другитъ животни и предмети падатъ, защото земята притегля всички къмъ себе си, като единъ голѣмъ магнитъ, отговорилъ Галилей.

— Ами въздухътъ и водитъ въ морето и тѣ ли се въртятъ заедно съ земята, безъ да се изливатъ океянитъ? — запиталъ единъ.

— Това не може да бжде, яровито изкрѣскалъ другъ сждия. Ние сега стоимъ отгоре на земята. Ако тя се върти, ние нощно време ще бждемъ отдолу. Водата стои ли отдолу? И ние нѣма ли да полетимъ въ въздуха?